

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1366/2025
16.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Матковић Стефановић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат у ..., против туженог АД „ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ“ Београд, чији је пуномоћник Срђан Арсић, адвокат у ..., ради утврђења и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3453/23 од 20.08.2024. године, у седници одржаној дана 16.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3453/23 од 20.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3453/23 од 20.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11541/20 од 04.07.2023. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену законску стварну службеност преласка далеководна власништва туженог, јачине 400 кв број 460 ТЦ Ниш 2 – ТС Лесковац 2, на кп. број .. за К.О ..., у мерама и границама ближе означеним, која је у власништву тужиоца, исплати износ од 19.937,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.07.2023. године (дана пресуђења), па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка накнади износ од 106.457,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 3453/23 од 20.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у

смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је накнада за стварну службеност преласка водова ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца на основу одредбе члана 53. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука о обавези туженог на исплату тужиоцу предметне накнаде донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године. По правном ставу Врховног касационог суда усвојеном на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године правни основ спорног потраживања произлази из одредби чланова 51. и 53. Закона о основама својинскоправних односа, пошто је изградњом кабла електричне енергије са дозволом надлежног органа конституисана законска стварна службеност, за коју припада накнада са роком застарелости из члана 371. ЗОО, који тече од стављања у функцију електромреже. Оцену приговора застарелости судови су засновали на закључку да је изградњом електромреже са дозволом надлежног органа конституисана законска службеност на повласном добру тужиоца, што је законски основ права на накнаду, за коју важи застарни рок прописан одредбом члана 371. ЗОО. Стога нема потребе за изузетном дозвољеношћу ревизије ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити ради уједначавања судске праксе, нити ради новог тумачења права.

Из тих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 15.12.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 19.937,00 динара.

У конкретном случају се ради о спору мале вредности, па ревизија туженог није дозвољена, одредбом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић